

Tato smluvní volnost majitele firmy nebyla v souzeném případě dotčena uvedeným vládním nařízením; napadené usnesení neodporuje zákonu ani s hlediska čl. 85 obch. zák. Také nová majitelka firmy Greta F. opověděla řádně živnost pro svou osobu podle § 11 živn. ř. Jinak se stěžovatel odkazuje na příslušné důvody napadeného usnesení.

Čís. 16768.

Jestliže manželé po pravoplatnosti rozsudku, jímž bylo jejich manželství rozvedeno od stolu a lože, obnovili trvale manželské společenství, pozbyl tím rozsudek své účinnosti a žádný z manželů se nemůže na jeho podkladě domáhati přeměny rozvodu v rozluky manželství.

(Rozh. ze dne 2. března 1938, R I 122/38.)

Srov. rozh. č. 13943, 842 Sb. n. s.

Václav P. se domáhal povolení rozluky manželství na základě kontumačního rozsudku krajského soudu civilního v P. ze dne 15. října 1929, č. j. Ck IVa 1143/29, jímž byl vysloven rozvod jeho manželství s odpůrkyní (žalovanou) Ludmilou P. z (výhradně) viny odpůrkyně (žalované). V žalobě mimo manželskou nevěru odpůrkyně uplatňoval žadatel, že manželka jej nechťela následovati do nového bytu, ač ji k tomu vyzval, takže oba žijí nyní odděleně. Proti námitkám odpůrkyně, že po provedeném rozvodu došlo již dne 30. září 1930 k obnovení manželského spoluzití a společné domácnosti, dovozoval žadatel, že manželské spoluzití obnoveno nebylo, že odpůrkyni pouze z lítosti na její prosby, ježto neměla žádného zaměstnání, ponechal v bytě a že na ní pouze žádal, aby mu byt udržovala v pořádku. Uváděl, že v době, kdy po rozvodu od roku 1930 až 1932 bydlili pod společnou střechou, k žádnému manželskému spoluzití ani souloži mezi nimi nedošlo, že prý »každý dělal co chtěl«, že se odpůrkyně o pořádek v bytě vůbec nestarala, chodila po celou dobu s jinými muži a udržovala s nimi intimní styky, navštěvovala vinárny a noční lokály, chodila domů po 11. a 12. hodině noční, často mu hrubě nadávala a hrozila, až jej prý konečně z jeho vlastního bytu jednoduše vyhodila. N i ž š í s o u d y vyhověly žádosti na povolení rozluky rozvedeného manželství Václava P. s Ludmilou P.

N e j v y š š í s o u d zamítl žádost za povolení rozluky manželství.

D ů v o d y:

Z šetření prvním soudem provedeného jest míti za to, že se opětne přijetí odpůrkyně žadatelem do společné domácnosti po soudně vysloveném rozvodu jejich manželství stalo v úmyslu směřujícím k t r v a-

l é m u obnovení manželského společenství a že nešlo snad jen o dočasné poskytnutí jen přístřeší odpůrkyně v bytě žadatelově (t. j. v žadatelem obývané kuchyni), neb o pouhé přijetí její do společné domácnosti žadatelovy tak říkajíc »na zkoušku« (srov. č. 13943 Sb. n. s.), jak se to žadatel snaží vyličiti.

Vychází zejména z toho, že přezvědník Antonín P., žadatelův bratr, udal, že žadatel přijal odpůrkyni na domluvy matčiny, že to s ní není tak zlé, že by manželé mohli zase žítí pospolu, a že další přezvědník Jindřich P., druhý bratr žadatelův, osvědčil, že žadatel chtěl, aby odpůrkyně mu udržovala v bytě pořádek a starala se o domácnost. Je to zřejmo i z výpovědi samého žadatele, že dával odpůrkyni »nějaké peníze« na domácnost, a že ona později přispívala nějakou částkou na činži.

Také okolnost osvědčená přezvědníkem Antonínem Š., že odpůrkyně žadateli dokonce poroučela, aby v bytě zametl a umyl nádobí, svědčí o tom, že nešlo snad u ní jen o pouhé prekaristické užívání bytu žadatelova, nýbrž že mezi oběma manželými byly vztahy ukazující na skutečné obnovení jejich manželské pospolitosti. Nerozhoduje, že nedošlo snad při tom mezi nimi k obnovení tělesných styků (srov. rozh. č. 842 Sb. n. s.). Že šlo po soudním rozvodu o úmysl stran směřující k trvalému návratu do manželského společenství, jest — nehledíc na to, že se strany přihlásily ohlašovacím lístkem k pobytu v K. čp. 478 dnem 30. září 1930 na společné přihlášce — viděti i z toho, co udal sám žadatel při svém výslechu, že totiž oba manželé byli mezi r. 1927 až 1929, tedy před soudním rozvodem již třikráte »od sebe«, a plyne to jasně i z dlouhé doby jejich posledního společného tříletého bydlení ve svrchu uvedeném bytě.

Tímto úmyslem směřujícím k trvalému obnovení manželského společenství a přijetím odpůrkyně do bytu a domácnosti žadatelovy byly byly právní následky a účinky rozvodu ze dne 15. října 1929 úplně odstraněny, aniž bylo snad k tomu zapotřebí, jak to výslovně uvádí prvý soud, soudního oznámení manželů o opětném spojení podle § 110 obč. zák. (viz plenární usnesení č. 7622 a 320 a rozhodnutí Sb. n. s. č. 16372).

Že došlo snad později mezi manželými k neshodám a různicím po případě k naprostému jejich odcizení a manželskému rozvratu, není rozhodující, neboť tím nemohly právní následky rozvodového rozsudku jednou své účinnosti pozbyvšího opět oživnouti.

Nemůže se proto žadatel domáhati na základě rozvodového rozsudku, jehož následky pominuly obnovením manželského společenství, povolení manželské rozluky podle § 17 rozl. zák.

Čís. 16769.

K pojmu podnikatele provozu (§ 1, odst. 3, zák. č. 162/1908 ř. z.).

Jestliže podnikatel hromadných zájezdů motorovými vozidly (autokary) přijal objednávku zájezdu (osobní dopravy) a přenesl, ponechav